

ELOKUU
8/2008

SISÄLTÖ

.....
KYLÄT ARVOSSAAN

.....
YSTÄVIEN TAPAAMINEN
PUTKILAHDEN PAIMILASSA

.....
MIETTEITÄ 50-
VUOTISLUOKKAKOKOUKSEN
JÄLKEEN

MAATILAN
EMÄNNÄN VISUAALINEN
RUNSAUDENSARVI

.....
KESÄ ILMAN SIMOLAN
MANSIKOITA EI OLISI KESÄ

.....
PUTKILAHDEN PULMUSET

KETTERÄÄ KESÄKISAILUA
URHEILUKENTÄLLÄ

.....
KIITOS ILMOITTAJILLE,
ILMAN TEITÄ TÄMÄ LEHTI EI VOISI
ILMESTYÄ TÄSSÄ LAAJUUDESSA.

.....
TILAA KYLÄLEHTI
LAHJAKSI TUTTAVALLESII!

Putkilahden Kylälehti

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

Irtonumero
2,00 euroa

KUVA: AUNE TURUNEN

KYLÄT ARVOSSAAN

Heinäkuun suurtahtuma Korpilahdella oli pohjoisten kyliemme Tikkanen, Ylä-Muuratjärven, Sarvenperän, Moksien ja Saukkolan yhteistyönä järjestämät KyläKelpaa -asumismessut. Yhden viikon ajalle tapahtumaan oli mahdutettu varsin paljon ja monipuolista asiaa maaseudulla asumisesta ja elämäntavasta lähtien vuosikymmenten takaa nykypäivään asti. Ohjelmassa tuotiin esille maaseutukulttuurin ja -perinteen lisäksi myös tämän hetken yrittäjyyden mahdollisuuksia erilaisine esittelyineen ja näytöksineen. Koko messutapahtuman laaja ohjelmasisältö oli toteutettu varmalla ja innostuneella otteella. Ennen kaikkea tapahtuma toi esille pohjoisilla kylillä vallitsevan esimerkillisen hyvän kylien välisen yhteishengen. Taito ”puhaltaa yhteen hiileen” tuottaa tulosta.

Eri yhteyksissä päivien aikana tuli ilmi se tosiasia, että maaseutukylien arvostus on kohonnut huomattavasti aikaisemmasta.

”Kunnat häviävät, kylät jäävät”, kuultiin sanottavan useammankin kerran. Korpilahden kuntakin lakkaa olemasta vuoden vaihteessa, mutta kylät ihmisineen jäävät. Eivät ne mihinkään häviä.

Pohjoisten kylien tehokasta työtä asuinalueidensa hyväksi seuratessa nousee mieleen kysymys, mikä onkaan meidän kylämme tulevaisuus. Onko kylämme elämä hiljalleen näivettymässä? Vetävätkö kaupungit ja keskukset kaikki nuoremme niin, ettei kylälemme jää kuin pääosin ikääntynyt väestö ja kesämökkiläisemme?

Olisiko mitään tehtävissä? Luova ajattelu olisi nyt tarpeen.

Asumismessujen tärkein tavoite oli saada houkutelluksi uusia asukkaita kylille. Jyväskylän läheisyys antaa pohjoisille kylille tietyn edun tässä asiassa. Asukkaista se on kiinni Putkilahdessakin pysyykö kylämme elinvoimaisena vai ei. Toki muitakin tavoitteita löytyy lukematon määrä silloin, kun aletaan miettiä keinoja kylän kehittämiseksi. Joka tapauksessa on hyvä muistaa, että tulevaisuudessa palvelujen saanti ja säilyvyys uudessa Jyväskylässä edellyttää alueittain tarkoin määriteltyä väestöpohjaa.

Putkilahti nousee kylien katraasta esille erikoisesti mahtavien maisemiensa lisäksi kylänä, jolla on vahva kulttuurinen tausta ja runsas perinteiden rikkaus. Meidän kylämme suuri sosiaalinen pääoma on hyvät, toimivat ihmissuhteet. Kylän sydän sykkii yhä voimakkaasti me-henkisenä samaan tahtiin kuin se on aina ennenkin sykkähdellyt. Sillä sykkeellä on saatu aikoinaan paljon hyvää aikaan, miksemme tänäänkin?

PUTKILAHDESTA KYLIEN HELMI!

AUNE TURUNEN

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: TIMO SUOMINEN

SÄHKÖPOSTI: TIMO.M.P.SUOMINEN@SUOMI24.FI

OSOITE: KOUHINSALONTIE 109, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (050) 301 1493

PAINOS: 315 KPL

TILAUSAJA: 251 (HUHTIKUU 2007)

PAINOPIKKA: KOPIJYVÄ OY, JYVÄSKYLÄ

KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHENKILÖLUETTELO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2008 ALKAEN

PERUSHINTA EUROA 21.00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPUOLELLE LISÄHINTA EUROA 3,00/VUOSI

IRTONUMEROT EUROA 2.00.

IRTONUMEROITA MYYDÄÄN PUTKILAHDESSA VIRRAN PUODISSA

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2008 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €/PALSTAMM. VÄHINTÄÄN 10 €.

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €/PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUSLISÄ 0,05 €/PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €/MM (140 MM LEVEYS)

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:

<http://www.putkilahti.net/>

PÄÄTOIMITTAJA:

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KORPILAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VALTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

ESKO PERTTILÄ, ILMOITUKSET P. (0400) 762211

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

YHTEYSHENKILÖITÄ:

MARIA RIUKONEN, TILIT P. (0400) 647909

UUDET TILAUKSET:

YLLÄ MAINITUT YHTEYSHENKILÖT

AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄ:

ILMESTYMISKUUKAUDEN ENSIMMÄINEN PÄIVÄ

Ystävien tapaaminen Putkilahden Paimilassa

Lähtöaamuna 9.7. ilma oli pilvinen, lämpötila vaati ulkoilupukeutumisen. Innostunein mielin lähdimme jokakesäiseen tapahtumaan. Vuorossa oli Kertun ja Vuokon lapsuudenkodin pihapiiri. Lämmin ruoka ja kaksoiset odottivat meitä. Marketta, Anna-Liisa, Kyllikki, Pirkko, Heikki ja minä tervehdimme halauksin ja kuulumisten kerominen alkoi yhtenäisenä porinana. Vähitellen hajaannuimme pareittain jutustelemaan – osa taisi kuunnella sujuvasti puheen soriinaa, joka porisi kuin rokkapata. Seurustelu jatkui ruokailunkin ajan. Hyvä ruoka, talon omista raparpereista valmistettu kiisseli vaniljakastikkeen kera kruunasi aterian.

Talven aikana kerääntyneet valokuvat

tutkittiin ja jutut jatkuivat, osa sai uusia kuvia muistoksi.

Sitten siirryimme kumpareille pihalle pelaamaan ”mölkkyyä”. Sepä olikin mielenkiintoista, osumat olivat harvinaisia. Nollia karttui kunkin pistetilille usein. Voittajaksi selvisi Heikki, 67 pistettä, toiseksi tuli Kerttu, 49 pistettä, Marketta sai 47 pistettä. Me hännänhuiput tasasimme loput pisteet ja tarjosimme voittajille kakkukahvit ja niinpä saimme itsekin!

Tänä vuonna lähes koko porukka ylittää 75 vuoden paalun, ainoastaan yksi siirtyy -09 aikuisten joukkoon. Onnea teille Nuoret!

Tavataan ensi kesänä Mikkolassa, jos terveys ja elämä sen sallii.

Kuvassa vasemmalta: Kerttu Hietala, Anna-Liisa Sorvali, Marketta Sorvali, Kyllikki Ruth, Vuokko Viinikainen, Pirkko Manninen, edessä istumassa Liisa Salmijärvi

Ruhtinaalliset KIITOKSET emännille ja reippaille nuoruuden ystäville!

Pihoissamme kukkii kukat ja kasvaa juurikasvit 4-H-kerhojen juurruttamina.

KIITTÄEN LIISA SALMIJÄRVI

Suurkiitokset!

Suurkiitokset teille, jotka pelastitte mansikkasadon räkättirastailta. Ilman teitä, ”Otto” Jorma Pynnönen, ”Kokki” Markku Jokinen, ”Pehtoori” Jorma Autioniemi, ei mansikkasadosta olisi jäänyt marjaakaan pellolle.

TERVEISIN SIMOLAN MANSIKKATILALLA ELÄVÄ PERHE

PS. Kiitokset myös muille tämän kesän mukaville työntekijöille!

PARTURI - KAMPAAMO
lovi & laikku
JENNA: 050 528 5612
NOORA: 041 505 6317
 (014) 877 036
MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

Kerromme kerran viikossa
keskiiviikkoina koko pitäjän uutiset
Tilaa **KORPILAHTI** ja lue
PAIKALLISLEHTI
Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p. (014) 821 481, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

MIETTEITÄ

50-VUOTIS-

LUOKKAKOKOUKSEN

JÄLKEEN

Hurautan vanhalla pakettiautollani Korpilahden satamaan, hyppään alas ja suuntaan posket jännityksestä punoittaen kohtalaisen ikääntyneen näköiseen ihmisjoukkoon. Katselen epäluuloisesti ympärilläni. Tunnenko ketään suoralta kädeltä vai ryhdynkö arvailemaan. Tai annanko heti periksi ja kysyn lähimmältä harmaapäältä: ”Kukas sinä nyt sitten oletkaan?” Onneksi näen Päkin Railin ja Hannun, joiden kesämökki on Putkilahdessa ja joita tapaamme aina muutaman kerran kesässä. Ja tiedän senkin, että Raili on pistämättömällä organisointitaidollaan huolehtinut koko luokkakokouksen järjestelyistä. Varannut Alkio-opiston rantasaunan, hoitanut ruokailut valmiiksi, järjestänyt käynnin hautausmaalle entisen rehtorimme, Terttu Merisalon ja kolmen jo maallisen matkansa päättäneen luokkatoverimme haudoille. Railin (os. Salminen) sukujuuret ovat Putkilahdessa, äiti oli Uitosta ja isän äiti Ikaasta lähtöisin. Siksi Raili tuntuu ihan oikealta putkilahtiselta, joiden tapaamisesta tässä on tarkoitus kirjoitella. Tosin Railikin on ollut sydämeltään aina putkilahtinen ja niinpä haave toteutuikin, kun Päkit ostivat Rantasen Kertun kotitilasta mökkitontin ja rakensivat sinne oman kiintopisteen. Kouluaikaa Raili sai asua kotonaan Ikolanmäellä päivänvastoin kuin me muut, Eila Pynnönen, nyk. Rasia, Lea Saarinen, nyk. Heikinoja ja Reijo Heinonen sekä minä, joka en vielä kes-

Putkilahden daamit luokkakokouksessa:

ylh. Eila Rasia os. Pynnönen, Lea Heikinoja os. Saarinen, Anneli Koivu os. Allonen ja Raili Pääki os. Salmi-
nen

kikouluuikaan asunut täällä vaan Puolakan Vanhanpäässä. Me muut asuimme osittain tai kokonaan kortteerissa, joista jokaisella on lukemattomia hauskoja tarinoita.

Oma yhteneväinen tarinansa oli kaikilla Putkilahdesta koulua käyneillä linja-automatka Korpilahden kirkolle. Maanantai-aamuna lähti kuuden kieppeillä tai huonolla kelillä jo varmuuden vuoksi sunnuntai-iltana. Vaarun mäet olivat vielä siihen aikaan Suomen suurimmat maantiemäet, joten linja-auton pääseminen vuorten laelle ei ollut mikään itsestään selvyys. Jos vauhti hyttyi kesken, joku kävi kiireesti työtämässä kiilan pyörän alle, lastia vähennettiin lapset ensin –periaatteella. Vanhimmat ja huonokuntoisimmat saivat jäädä autoon istumaan. Tällä järjestelyllä yleensä selvittiin, tosin joskus Tonttariksi kutsuttu mies lähti jo aamuyöstä aukaisemaan tietä linja-autolle lapion ja harjan kanssa. Sama jännitys toistui lossilla. Lossimatkan pituus oli vielä silloin parisen kilometriä. Jos lossiväylä oli jäässä, taas tyhjennettiin auto, matkustajat saivat terveellisen liikuntatuokion kävelemällä yli

ja auto ajoi tyhjillään. Tai sitten auto jäi rannalle ja matkustajat kuljetettiin hevospelillä yli ja toinen linjapiili odotti toisella rannalla. Onneksi siihen maailmanaikaan kukaan ei tuntenut käsitettä minuuttiaikataulu.

Eilaa erityisesti hymyilytti muisto siitä, kun hänen täytyi joka viikko viedä 4 litran maitokannulla maitoa kortteeriemännälle. Ainakin maito pysyi kylmänä, jos joutui kävelemään sekä Vaarun että Kärkisten ”kuntoreitin”. Me varmaan kaikki veimme emännillemme osana kortteerimaksua joitakin ruoka-aineita: maitoa, voita, kananmunia, jopa kahvia, koska kahvi oli alkuvuosina vielä kallista ja vaikeasti saatavaa nautintoainetta. Asuntona ei suinkaan ollut omaa huonetta vaan jokin soppi, johon tehtiin tilapäinen vuode. Eila ja Lea asuivat pari

vuotta kämppäkavereina hautausmaan tien varressa Pesosilla, jossa heillä oli nukkumatilana pienenpieni alkovi isäntäväen kamarin peräosassa. Tytöt pysyivät sängyssä siihen asti kun isäntä poistui ja illalla putkahtivat peitteen alle ennen kuin isäntäväki itse tuli nukkumaan. Samaa tasoa se asuminen oli meillä jokaisella. Vasta kahtena viimeisenä vuonna minäkin asuin komeasti omassa huoneessa yhdessä Ikaan (Lehkosen) Ritvan kanssa Laina Reivilän luona. Vilkkaina tyttöinä teimme yhtä sun toista hölmöyttä, ei toki siihen aikaan kuitenkaan mihinkään pahuuteen, kuten tupakan polttoon tai kaljan juontiin asti kenenkään mielikuvitus ylttänyt. Kerran minulta kaatui mustepullo Laina-rädin pöytäliinalle ja tiesin saavani pahanlaiset moitteet asiasta. Olin jostakin kuullut, että virtsalla saa musteen lähtemään. Siispä emme tyhjentäneet yöastiaamme pariin päivään ja upotimme pöytäliinan sankoon. Muste ei kylläkään lähtenyt, mutta haju oli sanoinkuvaamaton, joten saimme nuhteet molemmista.

Reijo Heinonen ei päässyt kokoukseen, joten haastattelimme Eilan kanssa häntä puhelimitse. Päällimmäiset muistot hänelläkin liittyivät kortteeriasumiseen. Ensimmäisessä paikassa hän joutui joka aamu nousemaan neljältä isäntäväen kanssa navettatöihin. Muutenkin kuri oli ankara, ja nukkumaan mentiin jo klo 7 illalla. Yhdessä kortteeripaikassa Reijo joutui asumaan viikon yksin ja hoitamaan taloutta. Muuten sujui hyvin, mutta eräänä päivänä Reijo unohti akvaarion lämmityksen päälle (ajastinta ei ilmeisesti ollut silloin vielä olemassa) ja niinpä iltapäivällä kalakeitto oli melkein valmista, kaikki akvaariokalat olivat kuolleet ja kelluivat mahat pystyssä. Tämä isäntäväki oli kuitenkin onneksi ymmärtäväistä ja toruilta välttyttiin.

Yksi meidän tyttöjen mieliin jäänyt

tapahtuma oli Eilan 17-vuotisjuhlat Martti Ikosen yläkerrassa, jossa Eilallakin oli jo oma huone. Simaa juotiin, Eilan hyviä leivonnaisia syötiin ja kikatettiin niin kuin vain sen ikäinen tyttöporukka osaa tehdä. Eilan muistivihkoon kirjoitettiin haaveellisia ja ihanteellisia muistoja, joista tässä Lean näyte:

14.4.-57

*Oi Eila, sä parhain ystävä mulle
oot ollut päällä maan.*

Sitä palkita en ole voinut mä sulle.

Mä toivon vaan,

*ettet sä mua unhoittaa koskaan vois,
vaan että sun sydämes kammioissa
pieni sija mullekin ois.*

toivoo Lea

Niin, mitä meistä sitten isona oikein tuli? Itse olen vähän sarkastisesti todennut, että en oikein koskaan tiennyt, mitä minusta tulee. Nyt tiedän: Minusta tuli onnellinen eläkeläinen. Vähän samalla tavalla on käynyt muidenkin luokkatovereiden. Reijo Heinonen toimi opettajana yli 40 vuotta, mikä melkoinen elämäntyö ja vielä koko työura samassa kunnassa, Posiolla. Lisäksi luottamustehtäviä, yhteiskunnallisia harrastuksia, erämaaelämää ja tyytyväinen eläke aika päätteeksi.

Eila Pynnönen haaveili nuorena myös opettajan urasta ja päätyikin sitten kouluun. Mutta ei opettajaksi vaan tehtävään, jossa on ajoittain rehtoriakin tärkeämmässä asemassa. Kanslistina, opintotoimiston hoitajana, opintosihteerinä Vantaalla. Aina-kin minun entinen rehtorini sanoi, että ilman kunnan kansliahenkilöstöä hän olisi ihan avuton. Nyt eläkkeellä Eila asuu kesät miehensä kanssa taiten vaalitusissa ihanassa vanhassa suvun henkeä ja perinnettä huokuvassa talossa Tammijärvi-Luhanka –tien

varrella. Talon säilyttäminen ja hoitaminen on Rasian perheeltä upea kulttuuriteko, jota olen harvoin nähnyt.

Lea Saarinen työskenteli osuuspankeissa ensin Tammijärvellä ja Luhangassa, sitten Joutsassa ja on nyt yhtä iloinen ja onnellinen eläkeläinen kuin me muutkin. Hän harrastaa sosiaalista toimintaa vanhusten ja lasten parissa, ja käy silloin tällöin Putkilahdessa veljensä Oiva Saarisen luona, joten siteet entiseen kotikylään ovat säilyneet kiinteinä.

Railin elämä on ollut monivaiheinen. Korpilahdella muistetaan ehkä parhaiten hänen toimintansa kunnallispolitiikassa. Muuramen kunnan taloustoimistossa palkkoja laskiessa jotkut asiakkaat olisivatkin kuulemma leikillisesti toivoneet palkkojen nostamista eikä vain aina laskemista. Railin positiivinen temperamentti ja organisaatiokyky pääsivät varmaan parhaiten oikeuksiinsa Kuntien Eläkevakuutuksen palveluksessa, kun hän kiersi ympäri maata luennoimassa eläkevakuutuksista.

Minä, Anneli, muutin Putkilahteen vasta lukioaikana, vuonna 1960. Siitä lähtien — pahinta työelämän ja pienten lasten aikaista kiirettä lukuun ottamatta — olen ollut henkeen ja vereen Putkilahti-ihminen. Kyllähän Pohjanmaalla Teuvan kunta on rakas ja hyvä työpaikka ollut, ja monta sataa oppilasta on käsieni läpi kulkenut joko englantia vähän oppineina tai ilman mokomaa painolastia, mutta tänne silti olen aina palannut. Täällä on hyvä olla, multaa varpaiden välissä ja päivänkakkara korvan takana voi parantaa maailmaa Hirolan Mairen ja muiden vanhojen ystävien sekä uusien tuttujen kanssa.

KESÄTERVEISIN ANNELI KOIVU
YHTEISTYÖSSÄ EILA RASIAN,
LEA HEIKINOJAN, RAILI PÄKIN
JA REIJO HEINosen KANSSA

MAATILAN EMÄNNÄN VISUAALINEN RUNSAUDENSARVI

Kulttuuri kiteytyi käsitteeksi, kun Cicero (106–43 eKr.) keksi siirtää ”pellon viljelyn” (agri cultura) kuvailmaisuksi ”hengen viljely” (animi cultura). Antiikin tutkija ei voi välttää tätä miellelyhtymää kiertäessään Kerttu Weijon (s. 1933) näyttelyä, joka täytti kylätalomme tilat 6.–20.7.

’Kulttuuri’ käsittää sekä käytännön maanviljelytoiminnan kuten muutkin elinkeinot että niistä kasvavan, niiden suuntaisen ja niille vastapainoa tarjoavan ’hengen viljelyn’. Pohjolan eläkevuosia viettävän emännän (latinaksi domina emerita) tapaus tarjoaa kyseisestä ilmiöstä elävän esimerkin.

Kerttu Weijo on vaalinut luovalla tavalla isänsä Osmo Salmisen (1907–1949) ja iso-isänsä Vihtori Salmisen (1866–1933) perintöä sekä käytännöllisellä että henkisellä saralla. Hän on toiminut maatalon emän-

tänä, mutta myös pitoemäntänä ja matkailuyrittäjänä sekä huolehtii aviomiehensä Martin kanssa ammattimaisesta metsätaloudesta vielä tänä päivänä.

Kaiken tämän ohella häneltä on jäänyt aikaa henkisille harrastuksille, ei vain silmän ja käden työn, vaan myös kulttuuritietouden ja musiikin alalla. Musiikkiharrastuksen hän on välittänyt kolmelle lapselleen, kahdelle violistityttärelleen ja Osmo-pojalleen, Pohjolan nykyiselle isännälle, joka käsittelee flyygeliä siinä kuin traktoriakin. Nykyisin vävy Juha Heikkinen on ottanut perheen ykköspianistin vaateliaan roolin.

Vaateliaan sikäli, että Toivo Kuula kävi aikoinaan useinkin Pohjolassa Vihtori-isännän vieraana ja intoutui kerran soittamaan talon pianolla ”Pirunpolskaa” niin raivokkaasti, että Edla Maria -mummu, Saarijärven

Kalmarin tyttäriä, puuskahti suorasukaiseen tapansa: ”Nyt se kulkujätkä särkee soitto-pelin”. Kun Edla Maria tutustui paremmin tuliseluiseen säveltäjään, suhtautuminen muuttui täysin. Runeberg-tutkijana en voi olla toteamatta, että Kalmarin kautta Runeberg-perinnekin kiertyy Pohjolaan.

Kuulan vierailun muistona Osmo Salmisen perustamassa kotimuseossa on tuoppi, josta säveltäjän tiedetään siemaiseen piimää (ei oltta), sekä Osmon itsensä laatima pirunpolskaa esittävä puuveistos, joka vangitsee katseen Kerttu ja Matti Weijon nykyisen kodin rikkaan esineistön keskellä.

Kerttu Weijo sai kuvataideoppinsa Helmer Selinin johtamilla Putkilahden kuvataideleireillä, joita Osmo-isä oli 50-luvun taitteessa innolla perustamassa, sekä kansalaisopiston kursseilla. Ratkaisevaa oli

Kuvassa vasemmalla Osmo Salmisen aittasommitelma. Oikealla Kerttu WeiJon protesti luonnon saastumista vastaan. Keskellä tyttären muistinvarainen kuva isästään.

omatoiminen tekotapojen kokeilu ja tekemisen ilo, joka välittyy töistä katsojaan.

Eteinen kutsui sirkusaiheisten maalaus- ja herttaisten nukkien välityksellä tulijan keskelle keramiikalle ja tekstiileille omistetun ykkössalin karnevalistista runsautta: keramiikkaa kaikissa mahdollisissa muodoissa (katseenvangitsijana romanttinen linnoitus-sommitelma korkeine päätykolmioineen), tekstiilejä, väreissään hienostuneita tilkkutöitä, nukkeja yksittäin ja ryhminä (esim. isä

keinutuolissa, äiti nojatuolissa kenties keskustelemassa tyttären sulhaskandidaateista).

Pääsaliin keskittyvällä kuvataidepuolella akvarelleja, öljy- ja akryylitöitä sekä monotypioita, mutta myös nahkakollaseja: maisemia, muotokuvia, abstrakti- ja kukkasommitelmia vallitsevana sävellajina naivismi, esim. rakkaudella maalatut näkymät Pohjolan talon pihapiiristä. Katse kiintyi myös kanta-aottavaan kuvaan saastuvasta luonnosta.

Kerttu WeiJo sai kuvataideoppinsa Helmer Selinin johtamilla Putkilahden kuvataideleireillä, joita Osmo-isä oli 50-luvun taitteessa innolla perustamassa, sekä kansalaisopiston kursseilla. Ratkaisevaa oli omatoiminen tekotapojen kokeilu ja tekemisen ilo, joka välittyy töistä katsojaan.

Koska näyttely oli otsikoitu ”*Luomisen paloa isästä tyttäreeseen*”, mukana oli viisitoista Osmo Salmisen työtä: Ylisjärvi-näkymiä, harmoninen kuva vanhasta pohjalaistyyppisestä päärakennuksesta, joka sai väistyä 1919 rakennetun Jugend-rakennuksen tieltä, Hugo Simbergin traditioon liittyvä kuva kelmeästä kuolemasta kotimökin nurkilla. Suurehko vankasti sommiteltu kuva harmaista aitoista sai minut huudahtamaan V. A. Koskenniemen sanoin: ”Tutut aitat jo kaikki unelmoi,/ koko kylä uinailee . . .”

Taiteilijan ja hänen miehensä kokoama ja taiten jäsentämä näyttely oli Putkilahden kyläseuran järjestämä kuten aikaisemmat Helmer Selinin (2003) ja Kaarina Kataisen (2005) näyttelyt. Tämän tahon toimijoina seuran puheenjohtaja Timo Suominen ja Korpilahden monitoimimies Pekka Suomäki olivat hankkeen tukena. Toivottavasti Kyläseura jatkaa samalla saralla tulevana kesinä. Taiteilijat eivät uskoakseni Putkilahdesta eivätkä sen liepeiltä lopu. Onhan se lumovoimallaan vetänyt heitä puoleensa vuosikymmenten ajan.

TEKSTI: TEIVAS OKSALA

KUVAT: OSMO WEIJO

Mansikkapellon ahkerat apulaiset. Kuvassa vasemmalta Noora, Maikki, Vera, Natalia ja Nastja, edessä Tarja Simola.

KESÄ ILMAN SIMOLAN MANSIKOITA EI OLISI KESÄ

Minä Nastja ja äitini Natalia asumme itäisessä Virossa, Jõhvin kaupungissa. Äitini on vakituksessa työssä autokaupan palveluksessa, minä puolestani opiskelen Tarton yliopistossa. Näiden töiden lisäksi poimimme tänä kesänä mansikoita Putkilahdessa. Jo kolme vuotta sitten minä olin Simolan mansikkatilalla ensimmäisen kerran työssä erään ystäväni kanssa. Kokemukseni siitä ajasta oli niin hyvä, että halusin tulla uudestaan Simolan tilalle mansikoita poimimaan äitini kanssa.

Mielestäni mansikanpoiminta ei ole mitään orjatyötä, vaan on siinä hyvätkin puolensa. Poimijoilla on vapaa aittamajoitus ja läheisessä keittiörakennuksessa kukin voi laittaa itselleen ruoat. Työaika on normaalisti 9 – 15 ja muu aika on vapaata. Saa siinä työn ohessa itsekkin syödä marjoja mahan täydeltä, pellolla tapaa uusia ystäviä (Noora,

Maikki, Vera), työaikana saa aurinkoa yllin kyllin, työpäivän päätteeksi voi käydä läheisessä järvessä uimassa ja työstä maksetaan vielä palkkaakin. Virossa ammatissa toimiva henkilö voi saada palkkaa noin 450 euroa kuukaudessa. Mansikanpoiminnassa saman rahan voi ansaita kahdessa viikossa.

Minun opiskelukavereillani on kyllä huonojakin kokemuksia suomalaisilta mansikkatiloilta, mutta samaa kohtelua ei ole sattunut minun kohdalleni. Olen kai ollut onnekas!

Minulla onkin ollut maailman paras pomo ja työnantaja. Tarja, mansikkatilan

yrittäjä, on hieno, ystävällinen ja kovaan työhön tottunut nainen. Saman voi sanoa koko hänen perheestään.

Tällä tavalla minulla on ollut loma kuvankauniissa ja rauhallisessa maaseutuymäpääristössä. Sain tavata ystävällisiä paikallisia ihmisiä ja työstä palkkaa. Toivottavasti saan vielä uudestaan tilaisuuden tulla mansikanpoimintaan Simolan tilalle. (Käännös englanti > suomi: Kylälehden toimitus)

TEKSTI JA KUVAT: NASTJA GRIGORJEVA

TEIDÄN MANSIKKATYTTÖNNE

Kesä, aurinko ja Simolan mansikat tekevät hyvän olon, näin minä sanoin äidilleni. Lähdimmekin sitten yhdessä Putkilahteen kesätöihin mansikkapellolle.

Putkilahden Pulmuset

Putkilahden pirteät rouvat: Mirja Könnö, Tarja Halttunen, Sirpa Weiho, Sisko Ruth, Maire Järvinen ja Virpi Ruth innostuivat joulukuussa 2007 laulamaan yhdessä. Mirja Könnön taitavalla haitarisäestyksellä yhteislaulu alkoi sointua mukavasti ja niinpä naiset päättivät perustaa oman lauluyhtyeen, jonka nimeksi tuli Putkilahden Pulmuset.

Ohjelmistonsa laulajat valitsevat yhdessä ja pääosaltaan se edustaa kevyttä musiikkia. Esiintymisiä yhtyeellä on ollut jo useita kertoja Putkilahdessa ja myös Korpilahden kirkolle on tehty vierailu palvelutaloon.

Yhdessä laulamisen ilo säteilee yhtyeen laulajista hyvää tekemänä virtauksena kuulijoihin asti. Jospa tulevaisuudessa olisi mahdollista saada Putkilahden Pulmusilta oma konsertti? – at

VOOKRATTAVANA PUTKILAHDESSA
JUHLA- TAI HARRASTUSKÄYTTÖÖN TOIMITILAA

Koulun käyttökorvaushinnat

	tunti	1/2 vrk	1/1 vrk
Koko koulu	15 euroa	35 euroa	60 euroa
Luokkahuone	5 euroa	15 euroa	
Jumpasali	5 euroa	15 euroa	
Keittiö ja ruokala	7 euroa	20 euroa	
Sauna 20 euroa/kerta			

Tiedustelut ja varaukset: Marja Riikonen p. 0400 647909

AINA EDULLISESTI!

- Ulko- ja sisämaalit
- Kuultavat puunsuojat
- Lakat
- Punamullat
- Ilmalämpöpumput
- Pellettipolttimet

Vuokrataan korkeapaine- ja punamultaruiskua

TILAMAALI Ky

Ketunpolku 68

Muurame Puh 0400 540448

www.tilamaali.com

IDO KYLPYHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor

Myynti ja asennus
Heikki Viikman
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362
Kotiin (014) 877 163

LAHJATAVARA- JA
SUORAMYYNNTIKAUPPA
AURINGONKUKKA
TAMMIJÄRVELLÄ
OSUUSPANKIN TALOSSA

VEIKKAUS, LOTTO,
KAHVIO JA ASIAMIESPOSTI

AVOINNA:
MA - PE 10 - 17
LA (kesä) 10 - 13

TERVETULOA !

Kajja Sipilä
Puh. 040 5400 769

Ketterää kesäkisailua urheilukentällä

Putkilahden Ketterän kesäkisatapahtuma järjestettiin 20.7. suotuisien tuuliolosuhteiden vallitessa pilvipoutaisessa säässä. Keli ja tunnelma siivittivät osallistujat varsinaisiin ennätystuloksiin lajeissa, joita ei toistaiseksi nähdä olympialaisissa. Esimerkiksi kännnykän heiton kisaennätys parani lähes kymmenellä metrillä. Osa lajeista oli tuttuja viime kesänä pidetyistä ensimmäisistä Ketterän järjestämistä kesäkisoista, mutta lisänä oli myös uusia lajeja.

Lapset kilpailivat ikäluokkasarjoissa kolmiottelun. Lajeina oli vanhastaan tuttu vauhditon pituushyppy, heittotaitoa mitattiin tarkkuusheitolla ja kolmantena lajina yhdistettiin juoksua ja tasapainoilua. Aikuisten kisa toteutettiin kahden hengen joukkueina. Tässä sarjassa ei ollut ikäraja, joten kisassa oli mukana tasaväkisenä niin lapset kuin mummotkin. Lajeina oli viime kesän suosikkilaji kännnykän heitto, perinteinen pussijuoksu sekä ketteryyttä, tasapainoa ja heittotaitoa vaativa taitorata. Kisojen päätöslajina käytiin jännittävä joukkuekisa

tikan heitossa, jonka finaalissa saatiin jo hieman vesipisaroita taivaalta. Kestosuosikkilajina säilytti paikkansa muurinpohjallettujen syönti, missä ei toki kilpailtu, vaan pikemminkin tankattiin voimia kisailua varten.

Heidi Peltola (8 v.) ja Katja Majalahti (10 v.) olivat ensimmäistä kertaa mukana kesäkisoissa ja osallistuivat kaikkiin kisalajeihin ennakkoluulottomasti sarjasta riippumatta. Työt kertovat suosikkilajikseen pussijuoksun. He kannattavat yksimielisesti sitä, että kesäkisoja järjestetään jatkossakin. Ketterän tavoitteena onkin tehdä kesäkisasta jokavuotinen perinne, jonka kyläseuran kesäkisat aloittivat 80-luvulla.

Putkilahden Ketterän tarkoituksena on järjestää liikunnallista tekemistä omalla kylällä niin kyläläisille kuin kesäasukkaillekin. Tätä tarkoitusta silmällä pitäen myös kunnostetaan ja kehitetään urheilukenttää. Kesäkisat ovat esimerkki tapahtumista, joita kentällä voidaan yhteisvoimin järjestää. Kenttä mahdollistaa myös monenlaisen

pelaamisen ja liikunnan kaikille kiinnostuneille. Rantalentopallokenttä on hyvässä kunnossa ja käytössä kaikille halukkaille pelaajille. Myös muita peli-iltoja voidaan pitää, asiasta kiinnostuneet voivat kerätä porukoita ja lähteä verryttelemään jäseniään vaikka pallon perässä juosten. Ketterän johtokunta voi auttaa esimerkiksi ilmoittelussa ja pelikavereiden etsimisessä, kun kiinnostuneita pelaajia löytyy. Yhteyttä voi ottaa s.postilla: ketterajk@putkilahti.fi

Ketterän johtokunta kiittää kaikkia osallistujia, talkooväkeä ja lahjoituksia tehneitä henkilöitä kisojen onnistumisesta. Seuraavat kesäkisat järjestetään 19.7.2009, joten kannattaa aloittaa peruskuntoharjoittelu jo tänään.

Ketterän kotisivut, jossa voit liittyä myös ketterän jäseneksi: <http://kettera.putkilahti.fi>

TEKSTI: KATRI RUTH

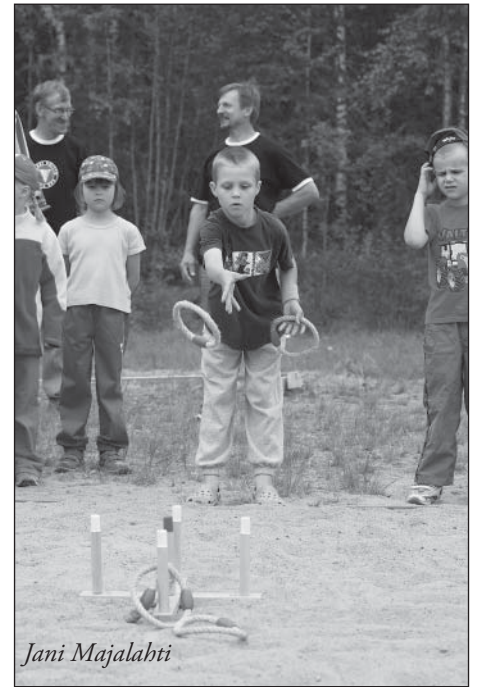
KISAKUVAT: OSMO WEIJO

Aino Järviniemi

Kalle Järviniemi

Jani Majalahti

TULOKSET

Ketterän kesäkisat 20.7. 2008

Lasten kolmiottelu

Lajit: Vauhditon pituus, renkaan heitto, juoksu

Sarja 0-6 v. tytöt: 1.Sara Jokinen 2.Aino Järviniemi 3.Katariina Weijo

Sarja 0-6v. pojat: 1.Jonatan Perttula 2.Joni Peltola 3.Kalle Järviniemi

Sarja 7-9 v. tytöt: 1.Heidi Peltola 2.Heidi Jokinen 3.Henriikka Weijo 4.Essi Aaltonen

Sarja 7-9 v. pojat: 1.Jani Majalahti

Sarja 10-12v. tytöt: 1.Sara Huujärvi 2.Janette Jokinen 3.Aurora Weijo ja Katja Majalahti

Sarja 10-12 v. pojat: 1.Eetu Aaltonen 2.Kare Autioniemi

Aikuisten kolmiottelu.

Kahden hengen joukkueet, lajeina pussijuoksu, kännnykän heitto ja taitorata: 1.Jiri

ja Einari 2.Team Kirsi ja Tapsa 3.RRAU:n Mimmiliiga 4.Matti ja Maija 5.KOIPS 6.Seija ja Antti 7.Matti ja Maija 8.Osapulmuset 9.KH

Kännnykkä lensi voittajaparilla Jiri ja Erkki Heinovirralla tänä vuonna 71.25 m. Kännnykän heitossa parhaaseen tulokseen ylsivät kuitenkin Matti ja Marja-Leena Harjula tuloksella 71.55 m, mikä onkin kisaennätys. (Viime vuoden paras tulos 62.20 m)

Tikanheiton joukkuekisa.

Joukkueessa kaksi aikuista ja yksi lapsi. Tuloksena yhden heittokierroksen yhteispistemäärä.

1.PRAU:n Mimmiliiga (85 p) 2.Pirtti-vuoren Peikot (78 p) 3.Me (64 p) 4.Team Härski (53 p) 5.Ilves (46 p) 6.Yli-ikäiset (32 p) 7.KHK (23 p)

Palkintojen jakoa toimittamassa Riitta Harjula. Onnittelut vastaanottaa lasten 10-12v. kolmiottelun voittaja Sara Huujärvi.

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B1
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

LM-SÄHKÖ

Korpilahdentie 808
19920 Pappinen
☎ 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

Nokia matkapuhelien
ja Sonera liittymien
asiantuntijaliike
Seppälänkankaalla

sonera NOKIA

Midare Oy

Ahjokatu 12 ☎ 0424 20011

SÄHKÖ-HENKKA OY

Sähköurakointi ja
antenniasennukset

Kariharjuntie 9, 19650 Joutsa
Henkka: 0400 643 448

www.sahko-henkka.fi

ME PALVELEMME Aukioloaikamme:

ma - ke klo 9-15.45, to klo 9-16.30, pe 9-15.45

Tilit ja kortit 010 254 5101
Asunto- ja muut luotot 010 254 5102
Säästäminen ja sijoittaminen 010 254 5103

Notariaattiasiantuntija Reijo Säkkinen 010 254 5150
Myyntipäällikkö Sari Vesterinen 010 254 5155
Toimitusjohtaja Kyösti Myller 010 254 5160

Telefax 010 254 5170
Verkkopalvelut www.op.fi

Etua elämään. OP-Pohjolasta.

KORPILAHDEN
Osuuspankki

KORPILAHDEN APTEEKKI

p. (014) 821 775
Avoinna:
ma - pe 9 - 17
la 9 - 13

www.korpilahdenapteekki.fi

LUHANGAN SIVUAPTEEKKI

p. (014) 877 271
Avoinna:
ma - pe 9.30 - 16.00

HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ
KOTIIN TOIMITETTUINA

600 Ltr

240 Ltr

- ◇ JÄTTEENKULJETUS
- ◇ VAIHTOLAVAT
- ◇ LOKAHUOLTO
- ◇ VIEMÄREIDEN AVAUKSET
- ◇ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN
MYynti

SIHVARI OY

www.sihvari.fi, info@sihvari
Puh. 010 525 1640

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla

0500 615263

Postiosoite:
Honkalanmutka 2 B 3
41800 Korpilahti

Referenssikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)

Virran Puoti

Puoti avoinna:
ma-to 10-17, pe 10-19,
la 9-13
uudet aukioloajat 11.8. alkaen

TARMO
LÄHIKAUPPIAS

BAARI & BAR
VOITTO

Baari avoinna:
Puodin aukioloaikana.
Terassin tapahtumat
puodin ilmoitustaululla.

päivittäistavarat ✕
rauta ja maatalous ✕
benssiini 95E, polttoöljy ✕
baari ja kesäterassi ✕
valokopio- ja nettipalvelu ✕

WWW.VIRRANPUOTI.FI

PUHELMET: 014-825 177, 050-307 9445

VIRRAN PUOTI, VESPUOLENTIE 1950 B, 41870 PUTKILAHTI